

meri z izvrstnim slovenskim izvirnikom preveč skrčen. V prihodnjem letniku omenjenega zbornika izide konec Apihovega članka. — G. *Henrik Schreiner*, profesor na c. kr. učiteljski v Bolcanu, priobčil je v ondotnem letnem poročilu jako korenito spisano razpravo: »Der naturgeschichtliche Unterricht in der einclassigen Volksschule. Ein Beitrag zur Methodik der Naturgeschichte«, v katerem podaje poleg zlatih metodičnih pravil tudi izbor in razdelbo prirodopisne učne tvarine na podstavi Zeynekovega, Michovega in Steurerjevega berila. Tudi naši učitelji potrebujejo, kakor riba vode, takega navodila na podstavi Koučnikovih beril, pa se jih nihče naših glavnih učiteljev neče usmiliti. — V letnem poročilu c. kr. velike gimnazije v Trstu je ondotni profesor g. dr. *Karl Glaser* priobčil jako učeno razpravo pod naslovom »Altnordisch«, v kateri z živahno besedo slika zemljepisne, zgodovinske, jezikovne in kujiževne razmere na Islandiji. Razprava je posvečena učenjakom, ki so lani med 2. in 13. kimovcem pod protektoratom švedskega kralja Oskarja II. zborovali na kongresu orientalistov v Stockholmu in v Kristijaniji. Znano je, da je švedski kralj učenega rojaka našega odlikoval zaradi te lepe razprave.

Šolska poročila. Ob konci šolskega leta je uredništvo prejelo mnogo letnih poročil raznih ljudskih in srednjih šol. Večina teh poročil ne obseza ničesa, kar bi zanimalo naše bralce; ljudsko-šolska poročila namreč podajajo poleg šolske kronike in statističnih podatkov samo pusto razredbo učencev in učenk; srednje-šolska poročila pa razpravljajo večinoma stvari, ki z narodom našim niso v nobeni dotiki. Izvzeti moramo samo dvoje poročil: ono novomeške gimnazije in to ljubljanske realke. V prvem je g. profesor *Viktor Bežek* temeljito ocenil jezik v Mat. Ravniharja »Zgodbah svetega pisma za mlade ljudi«. O tej razpravi poročamo na drugem mestu. V programu ljubljanske realke pa dobro znani botanik g. prof. *V. Voss* priobčuje jako lepo razpravo »Florenbilder aus den Umgebungen Laibachs«, v katerih nam podaje zanimive floristične slike z ljubljanskega Grada, z Golavca, z Rosnic (Rosenbach), iz ljubljanskega mestnega loga, s Fužin, s Savskega obrežja pri Stožcah in pri Medvodah, s Šmarjine gore, z Bleda, z Vrat, z Vinj-vrha, iz Zagorja itd. Vse prijatelje domače flore opozarjamo na to lepo razpravo. — Med ljudsko-šolskimi letnimi poročili nam najbolje ugaja jako umno in vzgledno urejeno »Letno poročilo narodnih šol v ljutomerskem okraji v šolskem letu 1888/89«. To poročilo je skupno za vseh šestere šol tega okraja ter obseza jako vzneseno pisani »Predgovor«, dalje »Zemljepisne črtice ljutomerskega glavarstva« (spisal Ivan Kryl), potem razpravo »Nekaj o pridelovanji sočivja« (spisal Toma Pušenjak), nadalje »Narodne pravljice iz ljutomerskega okraja I. o ljutomerski cerkvi, II. Turja (nabral Jos. Freuensfeld), naposled članek »O selitvi naših ptic« (spisal F. Schneider). Za tem se nahaja v poročilu imenik udov c. kr. okrajnega šolskega sveta, imenik vseh šestereh krajnih šolskih svetov, vsega učiteljstva in vse šolske mladine. Napredni in zavedni ljutomerski učitelji so s tem lepim poročilom bistro pokazali, kako je sestavljati take stvari, da ima šolska mladina in občinstvo kaj prida od njih. Vivat sequens! — Letno poročilo trirazredne (ne tro-!) ljudske šole v Mengši poleg razredbe šolske mladine priobčuje tudi spis »Spomini starega Mengšana«, ki se prav dobro bere. — V letnem poročilu deške meščanske šole s kmetijskim zuačajem na Krškem smo brali jako lep in umesten članek »Temeljni nauk o knjigovodstvu«, katerega je spisal meščanski učitelj g. dr. *Tomaž Komih*. Ne samo šolska mladina, ampak vsak obrtnik in gospodar najde v njem polno lepih nauk in navodil.

Razpis častnega darila. Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 goldinarjev častnega darila povesti slovenski, obsejajoči najmanj 10 tiskanih pól. Snov